

De Ster



Mormoonsche Pioniers

Indrukwekkende aankomst in de Zoutmeervallei

(Zie blz. 257)

15 Juli 1938



DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

43e Jaargang — No. 14

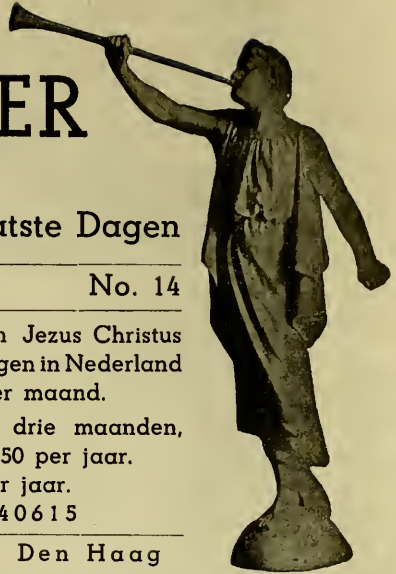
„De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden, f0.90 per half jaar en f1.50 per jaar.

Buitenland f 2.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 · Den Haag



„Komt herwaarts tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt en Ik zal u rust geven. Neemt Mijn juk op u en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uwe zielen. Want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht”.

Matth. 11 : 28-30.

FRANKLIN J. MURDOCK

Redacteur

HARRY KRANENDONK

Assistent

JOHANNA A. RIET

Assistente

INHOUD

	Blz.
DE VREUGDE DES LEVENS	
<i>Door Dr. John A. Widtsoe</i>	255
GELOOF - EEN KRACHT TOT GERECHTIGHEID	
<i>Door Dr. Frederick J. Pack</i>	258
DE VRUCHTEN VAN HET „MORMONISME”	
<i>Door Oud. Charles W. Penrose</i>	262
VAN DE REDACTIE :	
DE PIONIER — BAANBREKER	
<i>Door Zr. J. A. Riet</i>	260
MORMOONSCH E ZENDELINGEN EN SPORT	
<i>Door Oud. J. Paul Vorkink</i>	264
VERHANDELING OVER LEERSTELLINGEN	
<i>Door Oud. Matthias F. Cowley</i>	265
HET VOLMAAKTE LEVEN	
<i>Door Nephi Jensen</i>	266
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING	268
BIJ DE VOORPAGINA	257

DE VREUGDE DES LEVENS

Door Dr. JOHN A. WIDTSOE,
van den Raad der Twaalven.

DE KERK ondernam meer dan een jaar geleden wat nu bekend is als het Voorzorgsplan. Het is een poging om de armen te helpen, die thans door de crisis noodzakelijkerwijze geholpen moeten worden; en wat van meer belang is, de leden der Kerk die zonder arbeid zijn, te helpen werk te vinden en in eigen onderhoud te voorzien.

Een bezoeker aan Salt Lake zeide: „Waarom dient een kerk zich met een voorzorgsplan bezig te houden? Is het niet het doel der kerk de menschen te helpen zoo te leven, dat zij in het leven hierna maals een

tuurlijke vraag; want het is waar, dat vele kerken hoofdzakelijk zich met de geestelijke dingen bezighouden en in zulk een geval de stofelijke vraagstukken, welke tot het dagelijksch leven behooren, onaangeroerd laten. Deze vraag raakt eveneens de grondbeginselen van de leer der Heiligen der laatste dagen.

De Heiligen der laatste dagen gelooven, dat de Kerk werd georganiseerd door God en dat ze onder de leiding van God voor het welzijn der menschen werkt. Zij gelooven, dat de Kerk voor het welzijn der menschen werd opgericht; en dat de mensch niet bestaat voor het welzijn der Kerk. Ik erken, dat dit gezichtspunt in zekere mate het algemeen begrip van de beteekenis eener kerk wijzigt. Doch Christus zelf legde in onmiskenbare bewoordingen een fundamentele wet, toen Hij hier op deze aarde was, en Hij zeide tot hen, die Zijn discipelen er van beschuldigden, dat zij op den Sabbat graan hadden genomen, toen zij honger hadden, dat de mensch niet was gemaakt voor den Sabbat, doch de Sabbat voor den mensch.

Daarom verklaren de Heiligen der laatste dagen als een fundamenteel beginsel, dat de mensch niet voor de Kerk werd gemaakt, doch dat de Kerk voor den mensch werd opgericht. Daarmede hangen vele der werken van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen zeer nauw samen.

Er is een gezegde onder de Heiligen der laatste dagen, thans over de geheele wereld bekend en gesproken door een *Boek van Mormon*-profeet van ouds, een *Nephtien*-profeet, die enkele honderden jaren voor de geboorte van Jezus Christus leefde, dat „de menschen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben”. Indien dit juist is — en wij aanvaarden deze leerstelling in de Kerk — dan is het 't belang der Kerk, welke voor het welzijn der menschen werd opgericht, zooveel als in haar ver-



„Vreugde is niet zelfzuchtig”

zaligheid zullen verkrijgen? Waarom zou een kerk afdalen tot wereldsche en gewone dingen, tot zaken betreffende brood en boter, geld en de dingen, met geld te koop? Waarom zou de Kerk zich niet geheel en al wijden aan geestelijke zaken en deze stoffelijke en aardsche dingen aan politieke regeeringen van het land overlaten?”

Deze vriend stelde een zeer na-

mogen is, in de vreugde van een ieder mensch te voorzien.

Dan volgt noodzakelijkerwijze, dat ieder mensch toch wel een belangrijke figuur moet zijn, wanneer de Kerk zich grootendeels met hem bezighoudt. Ieder mensch persoonlijk op straat is voor mij als Heilige der laatste dagen van belang. De wereld moet beter gemaakt worden; welvaart moet verzekerd zijn door het leven van een elk en ieder persoon te verbeteren. Een ieder persoon staat als een zeer belangrijke figuur in de filosofie en arbeid van de Heiligen der laatste dagen.

U zult mij ongetwijfeld vragen: Wat is de beteekenis van vreugde? Indien de Kerk voor het welzijn der menschen werd georganiseerd en de mensch door erfrecht voor het bezitten van vreugde is bestemd, wat is dan vreugde? Kort moge ik hierop antwoorden, dat vreugde komt, wanneer alle normale nooden van den mensch bevredigd zijn. De nooden van den mensch zijn vele. Ik heb een lichaam, een verstand, een geest. Voor mijn lichaam moet worden gezorgd; eveneens moeten mijn verstand en de eeuwige geest worden gevoed. Tenzij aan deze natuurlijke nooden van den mensch wordt voldaan, kan de mensch geen vreugde verkrijgen.

Er is nog een andere wijze, waarop vreugde kan worden verkregen. Niet alleen moeten 's-menschen natuurlijke, normale en juiste begeerten worden bevredigd, doch hem moet de macht en de gelegenheid tot geheel en vrij uiten van zijn gedachten worden geschonken.

Voor het gebruik van de gaven, welke God hem heeft gegeven, de machten, welke binnenin hem huizen, moet hem de gelegenheid worden gelaten. Anders zal hij niet gelukkig zijn.

Daarom tracht de Kerk, indien noodig, de pogingen van regeeringen en andere georganiseerde lichamen te ondersteunen en in de nooden van den mensch te voorzien en hem de juiste kans te bieden, zijn gedachten te uiten. Dezelfde organisatie der Kerk voorziet, indien onderzocht, in gelegenheden, waardoor de mensch aan vreugde kan winnen.

Kortom dan, wat bedoelen wij met vreugde? De mensch, in wiens natuurlijke, normale nooden wordt voorzien, wien de gelegenheid wordt geschonken, zijn ingeboren gaven te uiten of te gebruiken, dient vreugde te vinden. Vreugde is niet zelfzuchtig, behalve dan dat een ieder mensch, die naar persoonlijke gerechtigheid en goedheid streeft, tot in zekere mate zelfzuchtig is door zoo te handelen, omdat hij weet, dat hij door zulk een offer de gunst van God kan verkrijgen en een innerlijke tevredenheid, welke niet te overtreffen is.

Is er zulk een vreugde? Dit is vaak door weldenkende menschen gevraagd. De kerken hebben hen heengezonden met het antwoord: Wacht tot morgen; tot het volgende leven; hier kunnen wij armoede hebben, ziekte en moeite, doch broederen, zeggen zij, dat geeft niet, spoedig zult gij naar de andere zijde gaan en achter de sluier, in de ongeziene wereld, zullen al zulke dingen worden verwijderd en gij zult vreugde vinden. Dat is goed en wel. De Heiligen der laatste dagen aanvaardden dat. De belofte van een heerlijk hiernamaals; hierop is niets aan te merken. Doch de Heiligen der laatste dagen gaan een stap verder en zeggen, dat indien alle dingen waren, zooals God ze wilde hebben, vreugde, ware vreugde hier moest beginnen. Wij zouden niet verplicht moeten zijn, tot morgen of de volgende wereld te wachten, ten einde die volheid van vreugde te ontvangen, waarvan vader Lehi in de dagen van ouds sprak, toen hij zeide: „De menschen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben.”

Met andere woorden, de Heiligen der laatste dagen gelooven, dat zaligheid hier en heden begint; dat het niet iets is, dat plotseling in het hiernamaals geschiedt; doch dat ik voortdurend betrokken ben bij het proces van het winnen van zaligheid. Heden doe ik dingen, welke door goddelijke middelen in eeuwige zegeningen worden veranderd. Voortdurende zaligheid, welke heden bestaat, morgen voortgaat, met de weken, maanden, jaren, door de eeuwigheid toeneemt, is het soort zaligheid, waarin de Heiligen der

laatste dagen gelooven. Daarom durven wij niet één poging uit te stellen, om onszelven en onze medemenschen te voorzien van de dingen, welke tot het vestigen van die vreugde bijdragen en noodzakelijk zijn.

Begrijp me niet verkeerd. Hoewel de Heiligen der laatste dagen niet gelooven, dat de zaligheid slechts als een gave van God komt, zijn toch alle dingen ten laatste gaven van God: Hij bereidt den weg; Hij opent de deur; Hij schenkt ons de gelegenheid. Doch de Heiligen der laatste dagen gelooven eveneens dat zaligheid, een gave van God, op eigen pogen is gebaseerd. Ik moet, indien noodig, voor mijn eigen zaligheid strijden, arbeiden, zwoegen. Er zijn eeuwige wetten om me heen, welke moeten worden gehoorzaamd. Ik kan geen zaligheid verkrijgen, tenzij ik gehoorzaamheid betoon aan de eeuwige wetten, welke God in Zijn groote wijsheid tot leiding van het menschdom heeft gesteld.

De Heiligen der laatste dagen achten het van belang, den menschelijken wil op gerechtigheid in te stellen. Ik heb geen recht, op anderen te steunen, indien ik mezelf kan helpen. Indien ik een persoonlijkheid ben, voor wien de hemelen en de aarde werden gemaakt, indien het Evangelie mij een belangrijke figuur doet zijn, voor wien de Kerk zelf werd opgericht, dan moet ik op mijn

beurt mijn wil beoefenen en benutten en beheerschen, totdat ik vrijwillig, zonder aarzelen, de wetten gehoorzaam, welke God heeft gegeven. Dan zal ik ware vreugde verkrijgen.

De Heiligen der laatste dagen zijn geneigd het er voor te houden, dat geen mensch grootere vreugde verwert, hier of in het hiernamaals, die niet zulk een beheerscher van zijn wil wordt, dat zijn wil de wil is voor waarheid en voor gerechtigheid en dat hij daardoor in staat is, gehoorzaamheid aan de wetten van God te betoonen.

Wij zijn niet alleen op aarde of in het heelal. Een elk mensch is in zekere mate van een ander afhankelijk; daarom moet ik, ter verkrijging van vreugde, van mijn naaste een zekere hulp verkrijgen. Mijn geoefende wil moet onzelfzuchtig zijn. Mijn zaligheid wordt meer volmaakt, wanneer anderen zich tot gerechtigheid wenden. De wereld lijdt heden, omdat allen menschen geen gelijke gelegenheden worden geschonken. De Heiligen der laatste dagen zouden gaarne de deur geopend zien, zoodat iedere man, vrouw en ieder kind een gelegenheid mag verkrijgen om in dat grootere leven te deelen, waarvan ik heb gesproken onder den naam van vreugde. De menschen moeten elkander tot dat doeleinde helpen.

* * *

BIJ DE VOORPAGINA

De geschiedenis der Mormoonsche Pioniers en hnn indrukwekkende aankomst in de Zoutmeervallei een en negentig jaar geleden staat op dit nummer van *De Ster* afgebeeld. Het was 24 Juli 1847 dat Brigham Young een vermoeide groep van 143 Pioniers een woeste vallei binnenleidde, waar zij in een Beloofde Land hun tehuizen begonnen te bouwen.

Het afgebeelde schilderij werd vervaardigd door Fielding K. Smith, zoon van wijlen Joseph F. Smith.

* * *

Wij werden voor samenwerking gemaakt, zooals voeten, zooals handen, zooals oogleden, zooals de boven- en onder-tanden. Tegen elkander in werken is tegen de natuur; dat tegen elkander inwerken dient te worden overwonnen en teniet gedaan.

Marcus Aurelius.

GELOOF - EEN KRACHT TOT GERECHTIGHEID

Door Dr. Frederick J. Pack

Prof. in de Geologie, Universiteit van Utah.

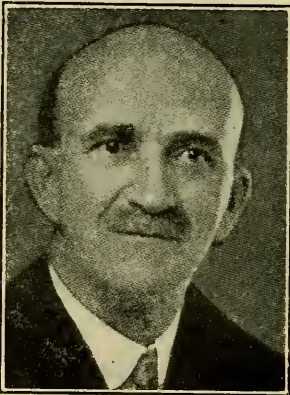
IK MAAK geen aanspraak op de bekwaamheid om de identiteit of de substantie van geloof te verklaren; toch ben ik er van overtuigd, dat het een machtige kracht tot gerechtigheid is. Het belijden van mijn onbekwaamheid om den aard van geloof tot in bijzonderheden te omschrijven is geen geringschatting voor zijn bestaan, want het moge worden opgemerkt, dat vele der machtigste krachten in de natuur juist die zijn, welke het minst worden begrepen. Ik vestig uw aandacht op het feit, dat er geen twijfel bestaat aangaande het bestaan van de zwaartekracht; toch zou niemand

kennis aangaande de zwaartekracht zelf, haar substantie, haar werkelijkheid is zoo goed als niets. Er bestaat aantrekkingskracht tusschen twee planeten bijna zoo sterk, alsof ze met groote stalen banden waren aaneenverbonden, waarlijk van dezelfde grootte als de planeten zelf. Ware het niet voor de aantrekkingskracht, welke er bestaat tusschen de aarde en de maan, dan zouden deze beide hemellichamen een geheel verschillende richting volgen dan welke zij thans volgen; en wie onzer toch kan verklaren, wat de aantrekkingskracht tusschen die twee hemellichamen werkelijk is? Daarom zeg ik, dat het kenbaar maken van mijn onbekwaamheid om geloof te verklaren niet in het minst met de echtheid er van in strijd is.

Door middel van electriciteit verlichten wij ons tehuis, laten wij de machines loopen en spreken wij met de einden der aarde en toch weten wij werkelijk nog zeer weinig aangaande de substantie en aard van dit niet nader te bepalen materiaal.

Niemand hier kan den aard der liefde van een zoon jegens zijn moeder verklaren, niemand kan die liefde aan een ander overdragen. Het is iets, dat persoonlijk moet worden ondervonden.

Dit wonderlijke dan, dat wij geloof noemen, is meer dan een louter vertrouwen. Ik ken twee mannen, die tijdens hun mulo-jaren van plan waren, naar het college te gaan. Een wilde ingenieur worden en de ander dokter. Beiden stonden vast in hun besluit en beiden waren oogenschijnlijk goed voorbereid. Toch deed de man, die van plan was, dokter te worden nimmer iets, teneinde zijn verlangen te verwezenlijken behalve zich er voor klaarmaken. Hij voorzag zich van catalogussen van verschillende scholen, maakte zich vertrouwd met de verrichtingen der professoren, doch hij bezocht nimmer het college ondanks het feit, dat hij er door en door van overtuigd was, dat zulks noodzakelijk was. De andere



Dr. Frederick J. Pack

onzer durven opstaan en de zwaartekracht beschrijven, tenzij in termen van haar manifestaties. Wanneer ik een boek in de hoogte houd, even boven den grond en laat het dan los, dan weten wij, wat het gevolg er van is. Het zal niet alleen slechts éénmaal op den grond vallen, doch duizend van de duizend keeren, neen, een millioen van de millioen keeren en toch weet geen onzer precies, wat zwaartekracht is. Wij kunnen de werkingen ervan verklaren en wij kunnen wetten afleiden, welke met die werkingen uitstaande hebben, doch onze

met klaarblijkelijk dezelfde overtuiging en veel dezelfde bekwaamheid, liep college, werkte zich er door en werd een der bekwaamste ingenieurs van Amerika.

Het besluit om voort te gaan, kan worden verkregen, tenminste groote lijks worden ontwikkeld. Ik neem dit als voorbeeld. Een man bezocht bij mij twee cursussen aan de Universiteit van Utah en beide keeren zakte hij. Later kwam hij op mijn kantoor en wenschte opnieuw ingeschreven te worden. Ik zeide, dat ik niet veel voelde voor menschen, die faalden en dit moedwillig deden. Na veel vragen en smeeken evenwel gaf hij mij de verzekering dat, indien ik hem liet terugkomen, hij alles goed zou maken. Hij volgde weder dezelfde cursus, dezelfde man, hetzelfde intellect, dezelfde overtuiging, doch met iets daaraan toegevoegd. Dien dag, dat hij op mijn kantoor kwam, ging er een andere man uit dan er was ingekomen. Hij had het besluit gemaakt, zich succes te verzekeren en natuurlijk deed hij dat.

Ik ben er van overtuigd, dat er onder de christenen te veel zijn, die louter gelooven, die er verstandelijk in toestemmen, dat het verlangen naar een juist leven er moet zijn, doch die niet tot de algeheele noodzakelijkheid van dit juiste leven bekeerd zijn.

Hier dient een waarschuwend woord te worden gesproken, vooral indien wij geneigd zijn te denken, dat geloof een louter overhellen is naar het verlangen naar zoiets plus een besluit tot slagen, want ik heb opgemerkt, dat vele menschen in ongewenschte dingen slagen. Indien wij succes willen hebben, dan moeten wij gelooven. Wij moeten bekeerd worden tot de noodzakelijkheid van arbeid en onze pogingen moeten langs banen worden geleid.

En hier wensch ik een woord te zeggen, waarvan ik denk, dat het op allen van toepassing is. Wij moeten leeren, dat de natuur geen voorkeur heeft en dat wij de natuur precies moeten betalen, wat zij vraagt.

Twee nieuwelingen van mijn kennissen gingen naar een scheikundig laboratorium en ontvingen de noodzakelijke instructies van hun leeraars voor een experiment, n.l.: het strooien

van zwavelzuur op gewoon zout. Verder werd hun gezegd, dat wanneer zij dat deden, er zich gas zou vormen en het overblijfsel zou geheel verschillen van het zout, waarmee zij waren begonnen. Zij namen van een der planken een stof, waarvan zij dachten, dat het zout was en strooiden daar zwavelzuur op. Het verwachte resultaat bleef uit. Een student, een grappenmaker, had het zout door suiker vervangen.

De natuur is onvergelykbaar in haar bekwaamheid om bedrog of wat er naar zweemt te ontdekken. Wij moeten met de natuur oprecht te werk gaan. Wij moeten den prijs betalen, welke de natuur vraagt.

Laat mij alleen deze opmerking maken: Ik weet niet waarom, doch sommige menschen zeggen: "Ik geloof niet in geloof of in zijn manifestaties" en toch willen deze zelfde menschen toegeven, dat zij nimmer hebben gebeden. Wat zouden deze zelfde menschen er van denken, indien een student aan een college zou weigeren in een laboratorium te experimenteeren, omreden hij niet geloof in de resultaten, welke zullen volgen? De man, die zegt, dat hij niet geloof in gebed en het nimmer heeft beproefd, is niet eerlijker tegenover zichzelf dan wanneer hij het bestaan van een radio zou verloochnen, wanneer hij die nooit heeft gehoord. Wij hebben geen recht tot oordeelen, tenzij wij eerlijk en oprecht hebben onderzocht. Indien er lezers zijn, die nimmer de kracht door het gebed hebben genoten en die er niet van overtuigd zijn, dat men door gebed kracht verkrijgt, vraag ik vrijuit: „Hebt u het beproefd?" De mensch heeft op de paden van gerechtigheid en voor het vermijden van de paden van ongerechtigheid leiding noodig en die kracht kan van God komen en van God alleen.

Ik wilde, dat een ieder van ons op dit punt van intellectuele eerlijkheid zich oprecht en vrij zou beproeven. Willen wij waarlijk, oprecht, en vol verlangen de waarheid kennen?

Onlangs zond ik een aantal studenten naar het veld met het doel, in een zekere streek geologische

(Zie vervolg bldz. 267).

15 JULI 1938

VAN DE REDACTIE

DE PIONIER — BAANBREKER

DE 24e JULI kenmerkt zich als een bijzondere dag in de geschiedenis der Kerk. Ieder jaar weder opnieuw wekt deze dag in het hart van de Heiligen der laatste dagen dankbaarheidsgevoelens voor den stoeren arbeid der Mormoonsche Pioniers en men tracht zich in te denken, welk een enorm werk deze moedigen tot stand hebben gebracht. Men *tracht* zulks te doen, want ten volle beseffen, wat de pioniers hebben doorstaan, is een onmogelijkheid, aangezien slechts zij, die deze toestanden persoonlijk hebben doorgemaakt, zulk een arbeid naar juiste waarde weten te schatten.

Reeds direct na oprichting der Kerk bleek, dat het de nog jonge Kerk in haar omgeving niet voorspoedig zou gaan. De tegenstand van buitenaf was zoo hevig en de vijandschap jegens de leden der Kerk zoo intens, dat het voor de laatsten noodzakelijk bleek, hun have en goed achter te laten en naar een anderen staat te trekken, waar men zich rust dacht te verzekeren. Met den dood van den profeet Joseph Smith dachten de vijanden aan het bestaan der Kerk voor goed een einde te hebben gemaakt, doch alras bleek, dat men des te krachtiger voortbouwde op wat de jeugdige profeet door middel van openbaring, ernstig denken en naarstigen arbeid als geestelijk erfoel zijn volgelingen had nagelaten. Hoewel diep bedroefd over het smartelijk verlies van den profeet en zijn broeder, waren de Heiligen er van overtuigd, dat God het werk Zijner handen niet zou loslaten en dat deed hen het besluit nemen zich hechter dan ooit te voren aaneen te sluiten en te strijden voor het groote werk des Heeren. In Brigham Young zag men als opvolger van Joseph Smith een man met buitengewone wilskracht en een onbegrensd doorzettingsvermogen alsmede een onwankelbaar geloof, eigenschappen, voor het aanmoedigen en het welzijn der Heiligen onontbeerlijk.

Toen onder leiding van dezen godsgeman de Heiligen dan ook ten laatste aanstalten maakten, om hun groote tocht naar het Westen te beginnen, deden zij dit onverschrokken. Groot was hun smart, toen zij de resultaten van hun harden arbeid in handen hunner kwelgeesten moesten achterlaten om slechts te worden verbrand of ontheiligd en diep hun medelijden met de kinderen, die onder zulke deerniswekkende omstandigheden zouden worden verzorgd en opgroeien, doch het onbegrensd vertrouwen in de macht en zorg van God en de bekwaamheden van hun voortreffelijken leider deden hen de groote reis aanvaarden. Een groote reis en toch met welke primitieve middelen en onvoldoende uitrusting! Het was hun zelfs niet toegestaan, een betere weersgesteldheid af te wachten, en in nijpende koude en onbeschuut voor de woedende elementen der natuur ving men de reis aan naar de plaats, waar men den Heere zou mogen dienen volgens de ingeving van het geweten. „De plaats”, hoe onbestemd, hoe vaag! Groot was inderdaad de teleurstelling van velen toen men, na een lang, moeizaam trekken over onherbergzame oorden, in de Zoutmeervallei aankwam. Een oord, door menschen geschuwd en zelfs door de dieren schaars bewoond. Overal, zoover het oog kon ontwaren, dorre woeste vlakten! Wat zal er in het gemoed dezer rampzaligen hebben omgegaan, toen uit den mond hunner zieken, liever denzelfden afstand verder door te trekken, dan daar te moeten blijven. Doch het profetisch visioen was niet tevergeefs geschonken. Brigham Young stelde zijn verwachtingen niet te hoog, kon dat niet doen, omdat de Heere zelf hem had getoond, hoe eenmaal dit oord

zou bloeien als een roos en hoe had hij anders kunnen handelen dan hij deed, toen hij zeide, dat dit het einddoel van hun tocht was.

Zwaar en lang moest er worden gewerkt, ten einde den grond te kunnen ontginnen, irrigatie-middelen tot stand te brengen en dit onherbergzame oord een ideaalplaats voor der Heiligen nakomelingen te doen zijn. Hiermede tartte men de spotlust der ongeloovigen, die zelfs goud aanboden voor het eerste graan, dat daar ooit zou worden geoogst. Doch ver van de drukte der wereld werd daar gezwoegd, gebeden, gestreden, gevreesd, doch eveneens geloofd en gedankt.

Pioniers - baanbrekers. Dit waren de getrouwe Heiligen, baanbrekers voor een Mormoonsche beschaving, waarvan de vruchten over de gansche wereld verspreid zijn. Zij hebben hun nageslacht een stoffelijk erfdeel nagelaten, hetwelk de aandacht der wereld op zich heeft gevestigd. Zij hebben „de plaats” herschapen in een staat, welke alle stoffen biedt, des menschen welzijn tot zegen. Evenwel meer hebben zij elk Heilige der laatste dagen geschonken, een geestelijke schat, waardoor zijn leven een paarl aan de Evangeliekroon kan zijn.

Deze moedige pioniers kenmerkten zich door hun *groot geloof* in den Heere. Hoewel zij in zeer bedroevende en moeilijke omstandigheden verkeerden, geloofden zij niettemin, dat de Vader hen zou helpen en leiden. Met dit vertrouwen togen zij aan den arbeid, gingen zelfs door de schaduw van den dood en velen lieten hun leven ter wille van hun verlangens, den Heere te kunnen dienen, zooals hun hart hen dat ingaf.

Zij waren een voorbeeld van *gehoorzaamheid* en *volgzaamheid*. Hun gehoorzaamheid aan hun leiders was zoo groot, dat zij hen volgden, zonder immer het waarom te willen weten. Zij droegen de overtuiging in zich om, dat deze leiders door God geïnspireerde mannen waren en dat eenmaal zou blijken, dat zij waarlijk overeenkomstig God's wil handelden. Wetend, dat hun niet anders te doen stond, dan de raadgevingen der lei-

ding ter harte te nemen, gaven zij zich gewillig in hun handen over en handelden naar hun raad.

Moed en *volharding* waren de drijfveeren, die hen hun uiterste krachten deden inspannen ter bereiking van hun einddoel: vrijheid van handelen en geloof.

Doch ondanks dit alles verloren zij nimmer de eene ware deugd, de karaktertrek van den Meester zelf — *nederigheid*. — Door hun meelijwekkende omstandigheden wisten zij hun afhankelijkheid van hun Hemelvader en dit maakte hen nederig en gebedsvol. Zij waren er terdege van doordrongen, dat Zijn helpende hand met hen was en geen offer, om hun dankbaarheid jegens Hem toonen, was hen te veel. Een der machtigste gebouwen, welke zij, armoede en ontbering ten spijt, den Heere toewijdde, was den Salt Lake Tempel. Van het weinige, hetwelk zij bezaten, gaven zij vrijwillig en met liefde hun bijdrage voor het Huis des Heeren. Hun tijd, arbeid en krachten waren Hem en Zijn Huis gewijd en thans ontvangen duizenden in dit gewijd gebouw de zegeningen en begiftigingen voor tijd en eeuwigheid.

Weinig denken de Heiligen der laatste dagen wellicht aan dat groote erfdeel, door de Mormoonsche pioniers hun op stoffelijk en geestelijk gebied nagelaten. Dit dient niet zoo te zijn, want het is het grootste bewijs, dat God bemoeiingen heeft met het volk, dat Zijn geboden wil leven en voor hen immer een weg wil openen, waardoor zij Hem kunnen dienen, zooals Hij dat heeft geboden. Eén ding is hierbij niet uit het oog te verliezen: de Heere zal helpen, naarmate Zijn kinderen hun uiterste best doen ter bereiking van hun einddoel — niet eerder!

Moge het streven van iederen oprechten Heilige der laatste dagen er op gericht zijn, de schoone karaktereigenschappen der Mormoonsche pioniers zich eigen te maken, dan zal hij of zij de persoon zijn, die hun banier van Geloof en Moed hoog houdt en daardoor de menschheid tot zegen is.

— J. A. Riet.

DE VRUCHTEN VAN HET „MORMONISME”

door Oud. Charles W. Penrose

AN HUNNE vruchten zult gij hen kennen. Leest men ook eene druif van doornen of „vijgen van distelen?” (Matth. 7: 16) Dit zeide de Heiland van het menschedom. De Heiligen der laatste dagen of Mormonen, zooals zij gewoonlijk worden genoemd, zijn verjaagd en vervolgd en alle soorten kwaad werd aangaande hen gesproken, zelfs door menschen, die zich christenen noemden. Dat hierdoor een valsche getuigenis tegen hen werd afgelegd, moge zeer juist worden bewezen, indien de uitspraak van Christus wordt aanvaard.

In het jaar 1847 trok een groep



Oud. Charles W. Penrose

pioniers, geleid door den profet Brigham Young, opvolger van den martelaar Joseph Smith, die ter wille van het Evangelie was vermoord, vanaf de Missouri-rivier over vlakten en bergen en stroomen en rivieren, door de wildernis, bekend als de groote Amerikaansche woestijn, naar de plaats in de bergen, waar zij door Joseph Smith waren heengezonden, toen deze in Nauvoo nog bij hen woonde. Op 24 Juli van dat jaar kwamen zij in de vallei van het Zoutmeer aan, door Brigham Young in een visioen gezien, voor zij hun moeizame tocht aanvingen. Niet een menschelijk wezen was er te vinden.

Het door de zon verzengde land bracht saliestruiken en onkruid voort. Regen was zoo goed als onbekend en de smeltende sneeuw van de bergen kwam slechts in nauwe en schrale stroomen omlaag. Doch zij beploegden den drogen grond en liet het water er op vloeien; zij zaaiden in geloof en vertrouwden op God voor den oogst, welke alleen hen van den hongerdood kon redden. Het kleine gezelschap bestond slechts uit 148 personen, die de beschaving meer dan duizend mijl achter zich hadden gelaten. Heden wonen meer dan vijfhonderd duizend menschen, uit alle deelen der wereld te zamen vergaderd, in vrede en eenheid in de welvarende steden en dorpen of op vruchtbare boerderijen, en oogsten de resultaten van arbeid en nijverheid en de zegeningen van God op het land en hun arbeid. In de steden bevinden zich mooie woningen, geriefelijke tehuizen, handelskantoren, fabrieken, spoorwegen, telegraaf en telefoon, breede straten, met aan weerszijden prachtige boomen en heldere stroomen, verlicht door electriciteit en voorzien van helder water door leidingen, door het volk zelf aangelegd. Prachtige schoolgebouwen zijn opgetrokken, ruime aanbiddingshuizen, mooie openbare gebouwen en prachtige tempels werden gebouwd. Alle soorten granen en vruchten en bloemen groeien er in overvloed; de regenval werd wonderlijk vermeerderd, op droge plaatsen welden bronnen op, gras groeit op de heuvelzijden en in de weiden, op duizend heuvelen grazen vee en schapen en de aanblik der natuur is lieflijk en vol schoonheid.

Deze wonderlijke verandering werd door de zegeningen van den Almachtigen God teweeggebracht voor het geloof en de werken van Zijn volk, van verre bijeenvergaderd. Zion, hetwelk de boodschap bracht van het goede — het eeuwige Evangelie, op aarde hersteld — is op een hoogen berg gegaan. De Geest werd uit de hoogte uitgegoten en de wildernis werd een vruchtbaar veld. „Het volk des Heeren woont in eene

woonplaats des vredes en in wel-verzekerde woningen en in stille geruste plaatsen." Zij zaaien „aan alle wateren." „De wildernis en eenzame plaats is blijde met hen, de wildernis verheugt zich en bloeit overvloediglijk." (Zie Jes. 11:9; 32:15-20; 25:1-10).

Iederen Zondag komen de kinderen in Zondagsscholen bijeen onder een systeem, hetwelk in geen deel der wereld kan worden overtroffen. In den namiddag en avond vergaderen de Heiligen in hun tabernakels en bedehuizen en ontvangen leering door de stem der inspiratie en het lezen der Heilige Schrift. Vereenigingen worden georganiseerd ter onderrichting der jeugd, jonge mannen en jonge vrouwen, vrouwen van middelbaren leeftijd en alle klassen der gemeenschap. Als eerste plicht wordt Zijn volk het dienen van God en het onderhouden Zijner geboden voorgehouden. De arbeid voor de zaligheid van de levenden en verlossing der dooden wordt boven alle aardsche dingen geplaatst. De Kerk heeft thans in haar zendingsvelden veel meer dan achttien honderd zendelingen, die zonder loon reizen, voor hun dagelijksch onderhoud afhankelijk van familie en vrienden. De van den hemel geopenbaarde Kerkorganisatie wordt erkend door allen, die haar onderzoeken, als een der grootste en volmaaktste, ooit op aarde gekend. De ijver, orde, toewijding, eenheid en broederlijke liefde, door de Heiligen der laatste dagen aan den dag gelegd, vragen de bewondering en eerbied van beiden, vriend en vijand. Het werk, hetwelk zij hebben verricht onder goddelijke leiding, is een wonder voor allen, die de steden der Heiligen hebben bezocht of van hun arbeid afweten. Wat is de boom, welke deze prachtyruchten heeft voortgebracht? Het is de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen. Laat de boom beoordeeld worden naar de vruchten.

Het is waar, dat de Mormonen een volk zijn, dat overal wordt tegengesproken, doch dat was ook het kenmerk van de Heiligen in de oorspronkelijke christelijke Kerk. Paulus zeide: „Zij, die goddelijk in Christus Jezus willen leven, zullen

vervolgving lijden". Jezus riep uit: „Wee u, indien alle menschen goed van u zullen spreken". Hij profeteerde tegen Zijn discipelen: „Gij zult van alle menschen gehaat worden om Mijns naams wil". Doch er is een groot aantal dappere mannen, die na een bezoek aan Utah, niet bevreemd zijn geweest, hun eerlijke meening aangaande dit verachte volk uit te spreken. Onder hen zijn de volgende, wier gepubliceerde woorden slechts voorbeelden zijn van anderen, die hieraan toegevoegd konden worden:

Bisschop D. S. Tuttle, van de Episcopale Kerk, die vele jaren in Salt Lake City woonde, had in de *New York Sun* het volgende te zeggen: „Ik ken hen als eerlijke, getrouwe, gebedsvolle werkers en ernstig in hun geloof, dat de hemel de Kerk van de Heiligen der laatste dagen zal zegenen. Een andere sterke en bewonderenswaardige trek in den Mormoonschen godsdienst is de hechte en doeltreffende organisatie. Zij volgen met de grootste nauwgezetheid alle vormen der oude Kerk".

Gouverneur Safford van Arizona schrijft als volgt: „Zij hebben geen luiaards en het werk, hetwelk zij in zulk een korten tijd hebben tot stand gebracht, is waarlijk wonderlijk. Allen geven toe, dat wij een energiek, ijverig, economisch en onafhankelijk volk noodig hebben om de groote onproductieve vlakten van Arizona te onderwerpen en nuttig te maken. Deze Mormonen voldoen aan een elk der bovenstaande vereischten".

Wijlen Bayard Taylor, Minister der Vereenigde Staten voor Duitschland merkte op: „Wij moeten toegeven, dat Salt Lake City een van de rustigste, ordelijkste en moreelste plaatsen ter wereld is. De Mormonen als een volk zijn de gematigste aller Amerikanen. Zij zijn kuisch, arbeidszaam en over het algemeen vroolijk en wat zij tot stand hebben gebracht in zulk een korten tijd onder iedere mogelijke ontmoedigende omstandigheid, zal immer een der merkwaardigste hoofdstukken onzer geschiedenis vormen".

Toch bestaat er in de wereld nog (Zie vervolg blz. 266).

„MORMOONSCH” ZENDELINGEN EN SPORT

door Oud. J. Paul Vorkink

INDIEN DE JEUGD dezer Kerk een activiteitscode had, dan zou zekerlijk hierin het volgende zijn opgenomen „De „Mormoonsche” jongen is een liefhebber van sport.”

Wellicht is de reden voor deze groote liefde voor atletiek in de jeugd der Kerk het natuurlijk ingeboren verlangen van iederen jongen naar de heerschappij over het lichaam. Wellicht is het door het feit, dat een „Mormoonsche” jongen overeenkomstig zijn levenscode leeft, dat hij zulk een drang in zich heeft. Wat de reden ook moge zijn: iedere ware „Mormoonsche” jongen is een echte sportliefhebber.

Dit feit is eveneens waar met de zendelingen. Ofschoon wij in een vreemd land wonen, houden wij jonge mannen er van, aan sport te doen, wanneer wij daartoe de gelegenheid hebben en dit geen afbreuk doet aan ons zendingswerk. Tijdens de laatste seizoenen hebben wij aan verschillende takken van sport deelgenomen — zoowel omdat wij liefhebbers van sport zijn alsook, omdat wij gaarne nieuwe vrienden willen maken. Het Amerikaansche korfbalspel werd door de zendelingen in Amsterdam benut als een middel, om hun lichaamskracht te toonen, zulks met het benijdenswaardig gevolg, dat het „Mormoonsche” zendelingenteam in de Amsterdamsche wedstrijden het kampioenschap van Holland won.

In Rotterdam beproefden de zendelingen hun krachten op „voetballen”, waarbij zij het tegen de vlugheid en handigheid der Hollandsche jongens beslist moesten afleggen. Evenwel heerscht in deze beide takken van sport de geest der sport en wij gevoelden inderdaad, dat onze tijd welbesteed was. Thans vraagt honkbal de belangstelling der sportieve zendelingen.

Honkbal is voor ons Amerikanen een juist zoo geliefde sport als voetballen voor den Hollandschen jongen, want zooals men hier op alle mogelijke plaatsen de kleine jongens ziet voetballen, wordt in Amerika overal honkbal gespeeld. Het is onze na-

tionale liefhebberij en daarom zijn de zendelingen vanzelfsprekend zeer blijde, de gelegenheid te hebben om het hier in Holland te spelen. We hebben twee georganiseerde zendelingenteams, de „Mormons” van Amsterdam en de „Mormon Bees” van Rotterdam. Hoewel honkbal voor Holland nog betrekkelijk nieuw is, bemerken wij toch, dat het sportmanschap en de techniek, door de Hollandsche spelers aan den dag gelegd, buitengewoon goed en wenschelijk is.

Het Amsterdamsche team heeft verschillende groote wedstrijden gespeeld tegen bekende Hollandsche sportclubs als „Blauw-Wit”, „V.V. G.A.” en „Ajax”. In een elk der wedstrijden was de spanning groot en het spel hoogst interessant. De zendelingen hebben voor zeer veel publiek gespeeld en hier onder de sportliefhebbers van Holland vele nieuwe vrienden gevonden.

Dit team wordt geleid door Oud. P. Nelson en bestaat uit de volgende zendelingen: Lewis, Bird, Mathews, Swapp, De Waal, Evans, Neerings, Isaac, Vorkink en Brown. Ongewild hebben de zendelingen door het honkbal spel vele hechte vriendschapsbanden gesmeed.

De „Mormon Bees” van Rotterdam bestaan uit de zendelingen: Jergensen, Blake, Buchanan, De Haan, Clayton, Blackburn, Nebeker, Koew, Nuttal, Hilton en Vorkink, de laatste is leider. Zij hebben eveneens verschillende wedstrijden gespeeld tegen Rotterdamsche en Haarlemsche clubs. Op den 4en Juli, Onafhankelijkheidsdag, — een van Amerika's grootste feestdagen — speelden deze zendelingen tegen de R.C.H.-club in Haarlem een zeer spannenden en interessanten wedstrijd. De spelers werden vereerd met een talrijk, enthousiast publiek, terwijl den zendelingen door de Haarlemsche club onderscheidingen werden uitgereikt.

De zendelingen prijzen zich inderdaad gelukkig, deze kans te hebben

(Zie vervolg op bldz. 265).

VERHANDELING OVER LEERSTELLINGEN

— door Oud. Matthias F. Cowley

Het Evangelie

WAT IS HET Evangelie? De apostel Paulus zeide: „Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet, want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft. (Rom. 1:16). Hoewel dit ongetwijfeld een volledige uitleg is, zal het voor een nog beter en juister begrip noodzakelijk zijn, het getuigenis van Paulus toe te lichten. In hetzelfde hoofdstuk zegt hij: „Want de rechtvaardigheid Gods wordt in hetzelfde geopenbaard uit geloof tot geloof; gelijk geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven.” (vers 17). Dit toont duidelijk aan, dat geloof een beginsel van het Evangelie is. En daar het geloof toeneemt, naarmate men zijn voorschriften naleeft, zal de rechtvaardigheid van God zich geleidelijk ontvouwen.

Paulus' getuigenis tot de Hebreëen is: „Maar zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen; want die tot God komt, moet gelooven dat Hij is en een belooner is dergenen, die Hem zoeken.” (Hebr. 11:6). Ten einde te bewijzen, dat geloof in God en het verzoeningswerk van Zijn geliefden Zoon het eerste beginsel van het Evangelie is, zouden meerdere schriftuurplaatsen kunnen worden aangehaald.

Na geloof komt bekeering. Doop voor de vergeving van zonden en de gave des Heiligen Geestes door oplegging der handen volgen. Dit werd duidelijk getoond door den apostel Petrus op den dag van het Pinksterfeest in antwoord op de

levensvraag der menigte: „Wat zullen wij doen, mannen broeders?” (Hand. 2:37-39). Hierin zijn de eerste beginselen van het Evangelie vervat.

Het is van belang, dat wij Paulus' woorden aandachtig overwegen „het Evangelie is een kracht Gods tot zaligheid”. Dezelfde apostel zeide tot Timotheus aangaande hen, die „een gedaante van godzaligheid hebben, maar die de kracht derzelven verloochend hebben. Heb ook eenen afkeer van dezen”. Het is door deze eenvoudige aanhalingen uit den Heiligen Schrift duidelijk, dat de macht van God om de zielen der menschelijke familie te redden, door de verzoening van Jezus Christus komt en des menschen gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie. „En de zaligheid is in geen en Anderen; want er is ook onder den hemel geen andere naam, die onder de menschen gegeven is, door welken wij moeten zalig worden”. (Hand. 4:12)

De profeet der laatste dagen, Joseph Smith, zeide: „Wij gelooven, dat door het verlossingswerk van Christus alle menschen kunnen zalig worden door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie (Derde Geloofsartikel). Deze verordeningen moeten bediend worden door mannen met gezag „van God geroepen, gelijkerwijs als Aäron”. De geleerdheid en wijsheid der menschen is nimmer de macht van God en kan dit nimmer zijn. „De dingen Gods weet geen menschen, behalve de Geest van God.”

* * *

„Mormoonsche” zendelingen en sport

(Vervolg van bldz. 264)

om hun geliefd Amerikaansch spel te spelen en onze Hollandsche vrienden te helpen, het beter te begrijpen. Over het algemeen zijn de Hollandsche tegenpartijen uitstekend en de spelers mogen zich ongetwijfeld met vele der bekwame spelers in Amerika meten. De samenwerking

der Hollandsche teams is inderdaad bewonderenswaardig, terwijl hun sportmanschap prima is. Wij gevoelen werkelijk, dat wij door de sport zeer waardige vriendschapsbanden smeden, hetgeen in de toekomst den groei en opbouw van ons werk ten goede zal komen.

HET VOLMAAKTE LEVEN

door *Nephi Jensen*

JEZUS CHRISTUS is der wereld eenig levend, ademend voorbeeld van het volmaakte leven. Hij kwam in de wereld vol vereerde dwaling en toegejuichte huichelachtigheid; doch Zijn hart werd nimmer door toegezwaaide vleierij afgewend van de van den hemel gezonden waarheid, welke Hij kwam onderrichten. Hij zag het gedartel van het vroolijk sociaal gewirrewar, doch werd door zijn ledig vertoon niet bewogen. Hij zag de verwende rijkdom, omringd door kruiperige dienstknechten en verkoos de dienstknecht der dienstknechten te zijn. Rond Hem heen waren de oppervlakkige zielen, die in ijdel vermaak hun gemak zochten; en Hij vond Zijn zielerust onder den last van 's-werelds zorg en smart, welke Hij droeg.

Hij begaf Zich tusschen zondige menschen, doch nam nimmer aan hun laagheden deel. Hij zag de verblindende glans van materiele rijkdommen, doch smeekte nimmer om zelfs een eenzame plaats, waar Hij het hoofd kon nederleggen. Hij zag op de verblindende schittering van aardse heerlijkheid; doch werd nimmer door de overweldigende

pracht er van verblind. Hij stond fier tegenover de purperen macht op de troon, en kroop nimmer voor de keizerlijke onderdrukking. Hij bezocht de armen, de verachten en vertrapten en gaf hun de volle mate van Zijn onuitputtelijk medelijden. Met een teederheid van Zijn eigen onbezoedeld hart verhief Hij de verachte uitgestootenen tot de eer en schoonheid der reinheid. Hij kwam aan het bed der zieken en schonk liefderijk gezondheid aan de afgeleefden, kracht aan de zwakken, gezicht aan de blinden en gehoor aan de dooven. Hij was bekend met het verdriet en Zijn tranen, opwellend uit Zijn eigen bedroefde ziel, vloeiden met die der zielsbedroefde kinderen der menschen. Hij werd bespot, doch beantwoordde dit nimmer met laagheden. Hij werd bespuwd, doch verloor nimmer Zijn bewonderenswaardige kalmte. Hij werd gehaat, doch beminde hen, die Hem haatten, Hij werd wreed-aardig ter dood gebracht en zegende Zijn kruisigers. Zijn volmaakt, zegenrijk leven leidde den sceptischen Rousseau tot de uitspraak: „Socrates stierf als een filosoof; Jezus Christus stierf als een God”.

* * *

De vruchten van het „Mormonisme”.

(Vervolg van blz. 263)

grootte onwetendheid aangaande de Heiligen der laatste dagen, hun doel en werken, hun leer en leerstellingen en den geest en kracht van hun geloof. Een ieder redelijk denkend mensch noodigen zij tot het onderzoeken hiervan uit. Zij zenden het Evangelie in de wereld als een getuige tot de volkeren, voordat het einde komen zal.

Dit is een dag van waarschuwing. Hij zal worden gevolgd door een tijd van oordeelen. De Heere zal spoedig de koninkrijken dezer wereld hevige doen schudden. Oorlog, pesti-

lentie, hongersnood, aardbevingen, wervelwinden en het verterend vuur met de teekenen in de hemelen en op de aarde zullen onmiddellijk voorafgaan aan de verwoesting, welke nauw op handen is. Dit zijn de laatste dagen. „De zachtmoedigen zullen het aardrijk beërven en de goddeloozen voor immer worden uitgesloten.” Bekeert u daarom en komt tot Hem, alle gij naties en gehoorzaamt Hem, alle gij volkeren, want deze woorden zijn waar en getrouw en worden door Zijn Geest gegeven! De tijd is nabij!

Geloof — een kracht tot gerechtigheid

(Vervolg van blz. 259)

onderzoekingen te doen. Ik wees op de mogelijkheid van het bestaan van een fout op het terrein. Bijna onmiddellijk na aankomst op het veld verdeelden de studenten zich in twee groepen, de eene groep trachtte het bestaan van een fout vast te stellen en de andere trachtte te bewijzen, dat er geen fout bestond.

Zoodra een man tracht, het bestaan van een onbekend iets te bewijzen, verwoest hij zijn waarde als onderzoeker. De man, die absoluut, intellectueel eerlijk is, gaat naar het terrein van onderzoek zonder vooroordeel. Hij laat dat aan het resultaat over.

De oudere methoden van wetenschappelijk onderzoek laten vaak voor een ongewenscht bewijs het sluiten der oogen toe. Ik geef u den raad om, wanneer u tot God gaat, Hem met absolute oprechtheid van hart te vragen. Wanneer gij uit de hand van God wijsheid verlangt, moet gij in geloof vragen, niet twijfelend, „want die twijfelt, is een baar der zee gelijk, die van den wind gedreven en op en neder geworpen wordt. Want die mensch meene niet, dat hij iets ontvangen zal van den Heere”. Er zijn geen speciale wetenschappelijke vereischten, welke God van personen vraagt, die tot Hem komen om kennis. Wij kunnen niet hopen, zegeningen te ontvangen zonder gehoorzaamheid aan de geboden van God. Wanneer wij daarom geloof hebben verkregen, wanneer wij het besluit hebben genomen om al het mogelijke in het werk te stellen ten einde ons verlangen vrucht te doen voortbrengen, wanneer wij met een vast geloof tot God zijn gegaan en God antwoordt en zet ons verlangen kracht bij, dan hebben wij inderdaad geloof.

Wiskundig uitgedrukt, bestaat geloof uit vertrouwen plus het besluit van de zijde van het individu om te beantwoorden aan de vereischten van God plus de daaraan toegevoegde sterkte en kracht en macht voor gerechtigheid van God zelf.

Over de geheele wereld hebben goede mannen en vrouwen geloof van dit soort, natuurlijk in ver-

schillende mate van sterkte. Toen de Mormoonsche profeet Joseph Smith nog een jongeman was, voorspelde hij vele jaren voor den aanvang er van het begin van den Amerikaanschen burgeroorlog; hij voorspelde, dat Stephen A. Douglas' verlangen, om president van de Vereenigde Staten te worden, zou worden verijdeld; hij voorspelde, dat de Mormonen naar de Salt Lake Vallei zouden komen en zich tot een machtig volk ontwikkelen. Slechts korten tijd na hun aankomst in Utah, toen zij nog arm waren en een duizend mijl van de dichtstbijzijnde post verwijderd, stond Heber C. Kimball in een vergadering op en voorspelde, dat de goederen in de straten van Salt Lake City goedkoop zouden worden verkocht dan in het Oosten.

Mijn vader kwam in 1847 naar de Salt Lake Vallei. Hij keerde terug en bracht in 1848 zijn familie met zich mede. In den herfst van 1849 werd hij door de Kerk naar Frankrijk op zending geroepen en hij liet zijn gezin over aan de zorg van zijn oudste kind, een jongen van veertien. De moeder en de oudste jongen en twee jongere kinderen, waarvan een een meisje, dreven zes ossen en beploegden den ruwen grond in Davis County, ten einde daarop graan te planten. Toen het graan opkwam en tot aan de enkels reikte, kwamen er millioenen sprinkhanen op den teeren grond en bedreigden den waardevollen oogst met een uiteindelijk verwoesting.

Mijn vaders vrouw en haar drie kinderen knielden aan den rand van hun kleine graanveld neder met geloof in God, te zamen met vele andere menschen in deze vallei en baden. Nauwelijks hadden zij hun gebed geëindigd, of God bracht uitkomst. Groote witte zeemeeuwen, ontelbaar, kwamen ergens vandaan, daalden op de velden neder en verwoestten de sprinkhanen. De ware macht van God!

Geloof, de machtigste bestaande factor voor het goede, deels menschelijk, deels goddelijk!

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Ontslagen

Op 6 Juli j.l. werd Oud. Melvin Lewis Neerings ervol van zijn zending ontslagen, ten einde naar zijn woonplaats, Salt Lake City, terug te keeren. Oud. Neerings arbeidde den laatsten tijd te Haarlem als gemeentepresident.

Doopdienst

Tijdens een op 11 Juni l.l. gehouden doopdienst te Groningen werden de volgende personen gedoopt: Albert Jasper door Oud. Lynn A. Argyle; Foppe Feenstra, Hendrikje Wijkstra en Sietsje Olthof door Oud. Arie van Essen en Pietertje Albronda door Oud. Burnis R. Finlinsen.

Ingezegend

Op 12 Juni j.l. werden in een geuigenisvergadering te Overmaas de drie kinderen ingezegend van Jacob Visser en Jacomijntje Visser-Froost.

Oud. Lorenzo C. De Haan zegende Jacomijntje Visser; Pleun Visser werd ingezegend door Br. Adriaan van Buuren, Marie Visser door Oud. Garth B. Nebeker.

Benoemingen

De zuster-zendingen Pernella Berg-hout en Jane Hart werden aangewezen, om in de Zendings-Jeugdwerk- en Zondagsschoolbesturen te arbeiden.

Speciale bijeenkomst te Leiden

Op Donderdagvond, 23 Juni j.l., werd te Leiden een speciale openbare bijeenkomst gehouden, onder leiding van den Haagschen districtsresident J. Schip-aanboord Sr. Het programma bestond uit sprekers van Leiden en den Haag, alsmede zangnummers van het Haagsche zangkoor onder leiding van zuster K. Claus en een solo door Zr. C. Murdock. Honderdvijftig personen waren aanwezig en de vergadering was vreugdevol en zeer wel geslaagd.

55-jarig Huwelijksfeest

Op 8 Augustus a.s. zullen Jacob Romijn en Margaretha Winkser-Romijn den dag herdenken, waarop zij 55 jaar geleden in het huwelijk traden. Veel lief en leed hebben deze getrouwe leden der Kerk doorgemaakt. Zuster Romijn is de laatste jaren door ziekte aan huis gebonden, doch broeder Romijn neemt getrouw en vreugdevol al zijn plichten in de Kerk waar. Wij voegen reeds thans onze welgemeende gelukwenschen bij die van de velen, die naar wij vertrouwen, dezen heuglijken dag voor het bruidspaar een onvergetelijke zullen doen zijn. Het adres luidt: Spanjaardstraat 18a, Rotterdam (W.).

Wederom . . .

stelt het Zendingskantoor een ieder in de gelegenheid, van een speciale goedkoope aanbieding eeniger Kerkboeken gebruik te maken om zijn bibliotheek aan te vullen.

Van 15 JULI tot 15 AUGUSTUS
kan men de volgende boeken tegen
sterk verlaagden prijs ontvangen:

Artikelen des Geloofs (slappe koft) f0.25

O.O.V.-Zangboeken 2 stuks voor f0.10

Zondagsschool-Jeugdwerk-zang-

boekjes 2 stuks voor . . . f0.15

De porto op de verzending zal voor rekening van den besteller zijn.

Deze aanbieding is welhaast in ieders bereik, doch geldt slechts van 15 JULI tot 15 AUGUSTUS a.s.

WIJ LEVEREN ALLE SOORTEN

FAMILIE-
DRUKWERK

■ VERLOVINGSKAARTJES

■ HUWELIJSBRIEVEN

■ GEBOORTEKAARTJES

■ ROUWKAARTEN enz. enz.

Vraagt monsters en
PRIJSOPGAAF

N.V. Drukkerij »Laboremus«

Langebrug 107, Leiden

Telefoon 950 — Giro 79376